

Parlem amb...

Josep Maria Milian i Calduch, El «Sr. Josep»

Es diu Josep Maria Milian i Calduch, però tothom el coneix per "Sr. Josep". Té 68 anys, està casat i amb quatre fills. Amable, conversa amb mi amb una simpatia i amb una senzillesa envejables. De seguida endevines que està parlant amb un home que ha superat una vida plena de dificultats, trencada per una guerra fratricida, pe què les ha superades amb honestitat i noblesa, treballant amb constància i amor. Tampoc se't fa difícil endevinar que ha de tenir molts amics, perquè els mereix.

Jo volia ser metge. El pare i un oncle eren metges, i jo, ja de petit també ho volia ser. M'agradava molt la medicina.

I doncs?

La guerra em va impedir d'acabar els estudis. Vaig anar-hi dotze dies abans de fer vint anys i vaig tornar-ne quan faltaven dos mesos perquè en complís vint-i-set. I sempre a primera línia. Però és que encara llavors vaig haver d'anar a Madrid tres anys més a fer el servei militar.

Què va suposar la guerra per a vostè?

Mira, jo, que era tinent de sanitat, vaig haver de colgar-ne molts. I una cosa que em va saber molt de greu va ser perdre el bloc on apuntava la gent que havia enterrat i on l'havia enterrat, a fi i efecte de comunicar-ho llavors als seus familiars. Però vaig perdre'l quan em van ferir, allà a Extremadura... La guerra va ser molt dura.

Com va venir a parar a La Roca?

Per oposicions a practicant titular. Hi havia algunes places vacants, i entre elles La Roca. Jo no coneixia per res aquest poble, però quan vaig veure que estava a 30 Km. de Barcelona i a uns 4 de Granollers, i a més amb no massa habitants, vaig pensar que seria una bona cosa. Endemés, coneixia al Sr. Carles Pont, que jo em pensava que vivia a Martorelles, que tampoc quedava molt lluny de La Roca. Llavors vaig saber que vivia a La Roca, la qual cosa em va alegrar molt.

Així que vostè no és fill d'aquí?

No, no. Jo sóc fill de Fredes, un poble de Castelló on gairabé no hi he viscut. La major part de la meva joventut la vaig passar a Tarragona. Però on jo he fet la meua vida ha estat a La Roca.

I s'apressura a dir...

Es el poble que m'he estimat més i que m'estimo més. En el lloc on vaig arrelar-hi la meua vida després de passar-me deu anys

donant voltes per Espanya degut a la guerra. Aquí és on jo he viscut des de que hi vaig arribar com a practicant titular el dia 30 de desembre de l'any 1949, i aquí és on jo he fet la meua vida.

Marxaria de La Roca?

Marxar, marxar, no. Ara bé, hem passat darrerament i estem passant per uns fets molt desagradables, on s'hi barrejan política i de tot. Però, probablement, quasi segur, ni degut a això, ni degut a aquest mal moment, a aquest crític període pel que atrevessem, no marxaré.

En arribar per primera vegada a La Roca, quina va ser la seva primera impressió d'aquest poble?

Home, jo, ja t'ho he dit, m'imaginava La Roca com un petit poble de pagès amb una mica d'indústria, perquè estava a prop de Granollers i de Barcelona. Ara, quan vaig arribar-hi vaig veure que tot era de pagès... Jo potser me l'imaginava amb una mica més d'indústria. I la meua primera impressió va ser la de veure un poble que vivia del camp, tranquil, agradable... Una primera impressió realment positiva.

En què ha canviat La Roca?

En tot. Tot allò que era més típic de La Roca, tot això ha canviat. Pràcticament no és coneix, vist com era La Roca dels anys cinquanta, La Roca d'avui dia. Tot ha canviat molt. Per exemple, tingues en compte que quan jo vaig arribar-hi, hi havia 81 "cartilles" del seguro. Ara, de segur, n'hi ha més de dues mil.

En aquell temps el metge de La Roca era el Dr. Papacit en pau descansi...

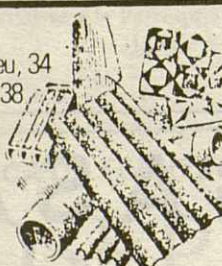
Sí, ell era el metge de La Roca i per tant, en el terreny professional, era el meu superior. Per la feina, em va tocar viure molt a prop del Dr. Papacit, tractar-lo a fons i poder-lo conèixer molt bé. A través de la feina, vaig trabar una amistat molt sana amb el Dr. Papacit. I d'això n'estic molt content i orgullós.

Com el recorda?

El Dr. Papacit era molt bon metge i un metge molt bo. Era un gran professional i una gran persona. Era molt humà, fins al punt que, i molta gent potser no ho sap, però jo sí, perquè vaig conèixer molt amb ell, quan tenia un malalt patia pel malalt i es preocupava per ell.

I què n'ha après vostè del Dr. Papacit?

Magatzem:
Carrer Pirineu, 34
Tel. 842 09 38
LA ROCA

Martorell
MATERIALS PER
LA CONSTRUCCIÓ

MP SERVEI
RENAULT

Miquel Pujadas
CARRER TENOR VIÑAS, s/n.
TELEFON 842 08 04
LA ROCA DEL VALLÈS

Merceria
CAN
BLANC

Anselm Clavé, 41
LA ROCA
Tel. 842 07 39